Flamaster

Szkoła Podstawowa im. Henryka Sienkiewicza w Niechłoninie

Rok szkolny 2018– 2019 Numer I

W numerze:

1. Echa wakacji.
2. Wędrówki po Polsce.
3. Zapraszamy do wakacyjnej Europy.
4. „Bieg dla Niepodległej”.
5. Czytać na pewno warto.
6. Żyję w pięknym kraju.
7. Patrzeć oczami Małego Księcia.
8. Witamy pierwszoklasistów.
9. Kwiaty dla nauczycieli.
10. Mnóżmy talenty.
11. „Nowa przyjaźń”.

Wakacyjne szlaki – przemierzają je liczni turyści, amatorzy zwiedzania.

Obecny rok obfituje w imprezy, które mają na celu uczczenie 100. rocznicy odzyskania przez Polskę niepodległości . Przede wszystkim są to spotkania środowiskowe, plenerowe, na przykład rajdy rowerowe.

Kwiat to piękny dar, ale niezastąpionym, niezwykłym darem jest i zawsze będzie dobre, serdeczne słowo.

Patrzeć oczami Małego Księcia… Czy współczesny człowiek, w dobie wszechobecnych mediów, doskonale rozwiniętej technologii informacyjnej, umie jeszcze przyglądać się wszystkiemu oczami Małego Księcia?

Książka na jesienne i zimowe wieczory.

Echa wakacji

Wakacje już dawno za nami, ale w sercach i umysłach nadal gości beztroska i niektórym z nas ciężko się zabrać do pracy, a już najwyższy czas. Trzeba zajrzeć do kalendarza i upewnić się, że za oknem październik.

Wakacje przechowujmy w sercu, a umysł zagrzewajmy do pracy. Wspomnienie ciepła i słońca będzie ogrzewać chłodne jesienne i zimowe dni.

Echa wakacji
Wakacje to czas beztroski i zabawy.
Wakacje to górskie wspinaczki i wyprawy.
Wakacje to widok mew na błękicie.
Wakacje to kąpiele w jeziorze o świcie.

Teraz wszystko w albumach się mieści,
Wiele odwiedzonych miejsc i opowieści.
Tatry, Bałtyk to tylko nieliczne zakątki.
Opowiadamy zapomniane historii wątki.

Karolina Panek, kl. V

Wędrówki po Polsce

Wakacje sprzyjają wędrówkom pieszym, rowerowym i innym. A jak wędrówki, to i zwiedzanie, podziwianie niezwykłych miejsc, zabytków, poznawanie ludzi, ich obyczajów.

Wakacje służą kształtowaniu **postawy tolerancji**, bo przecież wówczas spotykamy ludzi mówiących innymi językami, mających inny kolor skóry, odmienne obyczaje. Polskę odwiedza wielu obcokrajowców, którzy u nas spędzają urlop albo wybierają nasz kraj na miejsce stałego zamieszkania, bo tu jest bezpiecznie i tak swojsko. Wszyscy zapewne słyszeli o polskiej gościnności, o atrakcyjności polskiej kuchni, niezwykłości zabytków, oryginalności imprez kulturalnych, które gromadzą wielu amatorów dobrego filmu, teatru, piosenki, muzyki, zabawy.

Jedni udają się na Piknik Country do Mrągowa, drudzy do Ostródy na Reggae Festiwal albo na festiwal filmowy Wakacyjne Kadry w Cieszynie lub na Young Stars Festiwal do Warszawy. Ci, którzy w wakacje lubią poczytać, wybierają Nadmorski Plener Czytelniczy, czyli wakacyjne spotkania z literaturą i pisarzami.

Zapraszamy do wakacyjnej Europy.

Świat jest otwarty dzięki technologii informacyjnej, więc chętnie podróżujemy wirtualnie, ale nie tylko, wyjeżdżamy z rodzicami za granicę, zwłaszcza do krajów europejskich, bo tam niejednokrotnie mieszkają i pracują nasi bliscy. Zatrzymujemy się u nich i zwiedzamy, poznajemy lokalne obyczaje.

Chętnie zwiedzamy zamki i dwory. Szukamy niezwykłej, niedzisiejszej architektury, a może tajemnic związanych ze starymi budowlami. Może na tym balkonie kiedyś przed wiekami odpoczywała jakaś szlachcianka, o której można przeczytać w starych dokumentach.	Wielbiciele zwierząt odwiedzają ogrody zoologiczne, poznają obyczaje egzotycznych stworzeń, ich potrzeby. Takie spotkania stają się dobrą chwilą, aby wykonać niezwykłe zdjęcie i umieścić je potem w rodzinnym albumie.	Amatorzy zabawy wybierają lunaparki, miasteczka rozrywki. Wzbijają się w niebo na karuzeli, uczestniczą w konkursach sprawnościowych, wygrywają drobne, atrakcyjne nagrody i mają satysfakcję, że nauczyli się czegoś nowego. Oddychają pełną piersią, są zadowoleni, że przebywają na świeżym powietrzu.

„Bieg dla Niepodległej”

Szkoła Podstawowa im. Ewy Szelburg – Zarembiny w Płośnicy zorganizowała „Bieg dla Niepodległej”. My również tam byliśmy i wytrwale biegliśmy do mety. Uczniowie klasy V pisali na ten temat opowiadanie z dialogiem. Prace opowiadały nie tylko o fragmentach „Biegu”, ale przede wszystkim o atrakcjach, które tej imprezie towarzyszyły. Wspominały o przedstawieniu historycznym przygotowanym przez koleżanki i kolegów z Płośnicy i o tym, że biegli nie tylko młodzi, ale i starsi.

Dystans 2 km nie należał na pewno do najdłuższych, ale bez wątpienia wymagał od sportowców amatorów samodyscypliny i umiejętności właściwego rozłożenia siły, aby wystarczyło jej do mety.

Niektórzy uczniowie w swoich opowiadaniach wspominali, że wzięliby jeszcze raz udział w takiej sportowej imprezie środowiskowej.

Czytać na pewno warto.

„Koszmarny Karolek jedzie na wakacje” Francescy Simon, „Córka Robrojka” Małgorzaty Musierowicz
czy „Ten obcy” Ireny Jurgielewiczowej to książki, które warto przeczytać.
„Baśnie” Hansa Christiana Andersena to lektura ponadczasowa i zawsze chętnie czytana przez dzieci i nie tylko.
Zawsze warto sięgnąć do przewodników turystycznych, do książek popularyzujących różne dziedziny wiedzy, do pamiętników i dzienników ludzi, którzy żyli w ciekawy sposób.

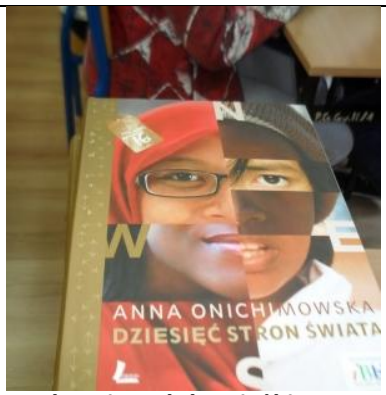

Dyskusyjny Klub Książki – w naszej szkole raz w miesiącu spotykamy się, aby porozmawiać o dobrej książce. We wrześniu dyskutowaliśmy o „szklanych domach” i o tym czy wizja Stefana Żeromskiego się urzeczywistniła.

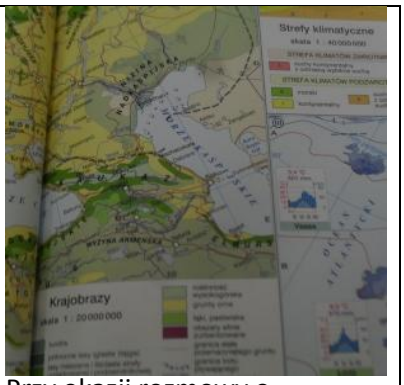

Przy okazji rozmowy o „Przedwiośniu” Stefana Żeromskiego zajrzeliśmy do atlasu geograficznego, aby dowiedzieć się, gdzie leży Baku. W tym dalekim mieście dorastał Cezary Baryka.

Żyję w pięknym kraju.

Miejsce, które mnie urzekło. W październiku został przeprowadzony szkolny konkurs literacki; należało opisać jakieś niezwykłe miejsce, które znajduje się w Polsce.

W konkursie wzięli udział uczniowie klas V – VIII. **W ten sposób chcieliśmy po raz kolejny uczcić 100. rocznicę odzyskania przez Polskę Niepodległości.**

Konkurs miał na celu uwrażliwianie młodych ludzi na uroki otoczenia, w jakim żyją, z którym obcują niejednokrotnie na co dzień, ale nie zawsze zdają sobie sprawę, że to co zwykłe i codzienne często bywa na swój sposób niezwykłe i niecodzienne, bo nasze polskie i bliskie.

Na łamach naszej gazetki zamieszczamy fragment **wiersza Angeliki Wyki zatytułowanego „Las”.**

Cichy, spokojny, pełen barw las.
Jesienią to czar, to magia.
Jakieś zaklęcie – bogate i biedne,
złote, rude i czerwone liście
Dzika jabłoń podpiera się
o znajomy świerk.
Las to jedna wielka rodzina.
Znajomi, krewni, schronienie,

kręcą się po polanie.

Spoglądam na sosny,

jaskrawa kita przeskakuje.

które daje ukojenie.

Patrzeć oczami Małego Księcia.

Książka Antoine'a de Saint - Exupery'ego jest zapewne znana wielu osobom, szczególnie starszym. Sam autor był entuzjastą lotnictwa, został więc pilotem. W czasie II wojny światowej służył w lotnictwie alianckim. W książce „Mały Książę" zawarł refleksje na temat szczęścia, sensu życia i przeznaczenia. Rozważał znaczenie miłości, przyjaźni, prawdy i dobra w życiu. Poruszył struny cierpienia i samotności, osamotnienia, mimo że się żyje wśród ludzi.

Nasze koleżanki i koledzy z klasy VII zgłębiali treść tej lektury i zastanawiali się nad sensem wielu pięknych sentencji, które zawierają ponadczasowe prawdy.

„Dzieci muszą być pobłażliwe w stosunku do dorosłych."

„Idąc prosto przed siebie, nie można zajść daleko…"

„Dorośli są zakochani w cyfrach."

„Nie ma rzeczy doskonałych."

„Dobrze widzi się tylko sercem. Najważniejsze jest niewidoczne dla oczu."

Aby zrozumieć wszystkie te złote myśli, należałoby patrzeć oczami Małego Księcia. Czy to możliwe? Aby było to możliwe, musimy mieć w sobie więcej z dziecka.

Może za tym horyzontem znajduje się planeta Małego Księcia, który znalazł przyjaciół. Ta zielona płaszczyzna i spokojne niebo pokazują, że wędrówka złotowłosego chłopca zakończyła się pomyślnie.

Gdy znów Mały Książę odwiedzi Ziemię, zaprosimy go do wielkiego miasta. Nie będzie to już ogród pełen róż albo łąka, gdzie spotkał lisa. Będzie to miejsce, gdzie pełno betonu, wież, okien, drzwi. Miejsce, gdzie mija się codziennie wielu ludzi.

Czy te okna i drzwi prowadzą do człowieka? Czy tylko dosłownie, a może również w przenośni?

Jak sądzisz, co Mały Książę pomyślałby o takim

miejscu? Czy podjąłby tu próbę szukania przyjaciół?

Witamy pierwszoklasistów.

Minął rok i znów witamy kolejną pierwszą klasę. Nasze młodsze koleżanki i nasi młodsi koledzy w tej chwili nie zdają sobie sprawy, ile pracy ich czeka w przyszłości. Na razie trochę zabawy, trochę nauki. Pani dba o wszystkie swoje pociechy. Dzieci poznają litery, cyfry, rysują, śpiewają piosenki i oczywiście trenują tężyznę fizyczną.

Życzymy wszystkim Pierwszoklasistom i ich Pani bezpiecznej żeglugi po rozległych morzach wiedzy.

Kwiaty dla Nauczycieli

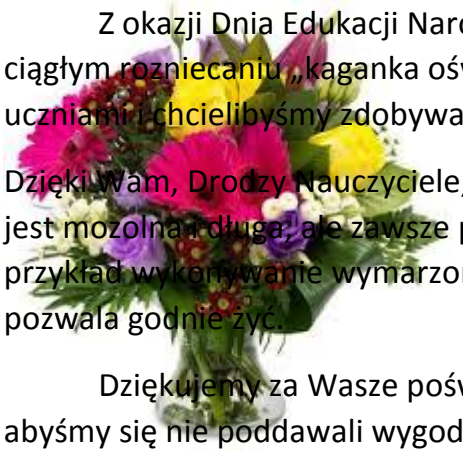

Z okazji Dnia Edukacji Narodowej życzymy naszym Nauczycielom cierpliwości w ciągłym rozniecaniu „kaganka oświaty". Wiemy, że nie jesteśmy zbyt wytrwałymi uczniami i chcielibyśmy zdobywać góry bez większego wysiłku.

Dzięki Wam, Drodzy Nauczyciele, stopniowo zaczynamy rozumieć, że droga do wiedzy jest mozolna i długa, ale zawsze prowadzi do dobrego celu. Celem tym może być na przykład wykonywanie wymarzonej pracy, osiąganie zadowalających zarobków, co pozwala godnie żyć.

Dziękujemy za Wasze poświęcenie, za serce, za prośby, które do nas kierujecie, abyśmy się nie poddawali wygodnictwu i pracowali sumiennie. Jeszcze dzisiaj to nie do końca rozumiemy, jeszcze dzisiaj się nieraz Wam sprzeciwiamy, ale w głębi serca wiemy, że chcecie dla nas dobrze.

Mnóżmy talenty!

Każdy rok szkolny obfituje w różne konkursy. Sprawdzamy wówczas swoją wiedzę, umiejętności. Rozwiązujemy matematyczne zadania, piszemy wypracowania, recytujemy wiersze lub prozę, wykazujmy się znajomością zasad ortograficznych, wypowiadamy się o tajemnicach organizmów żywych, zapisujemy reakcje chemiczne, rysujemy, malujemy, fotografujemy ciekawe miejsca.

Pragniemy Was zachęcić do aktywności. Każdy z nas posiada jakiś talent, tylko nie zawsze sobie go uświadamia. Nic nie tworzy się samo, należy przyłożyć się rzetelnie do zadań, które są przedstawione w

regulaminach konkursów. Pomyślcie, w czym jesteście mocni. **Zapraszamy do uczestnictwa w konkursach szkolnych i pozaszkolnych.**

„Nowa przyjaźń”

Piątoklasiści ostatnio snuli różne refleksje na temat przyjaźni. Zastanawiali się czy możliwa jest przyjaźń człowieka ze zwierzęciem. Owocem rozważań były opowiadania. Dziś wybieramy fragment jednego z nich. Przeczytajcie i oceńcie postawy bohaterów wobec bezdomnych zwierząt.

„W połowie naszego pikniku, gdy jedliśmy kanapki, coś mnie zaskoczyło. Zobaczyłem pięknego, białego pieska. Powiedziałem do rodziców:

- Mamo, tato, weźmiemy tego pieska, bo chodzi taki samotny. Podoba mi się, ponieważ zawsze chciałem mieć psa takiej rasy.

- Nie wiem, zastanowimy się. Sam wiesz, mamy mały dom i nie będzie dla niego odpowiednich warunków – stwierdziła mama.

- Rozumiem, jednak pomyślcie i zdecydujcie - nalegałem.

Po powrocie do domu mama powiedziała, że możemy zatrzymać pieska. Bardzo się ucieszyłem i nadałem mu imię Reks.” **Kacper Ławicki, klasa V**

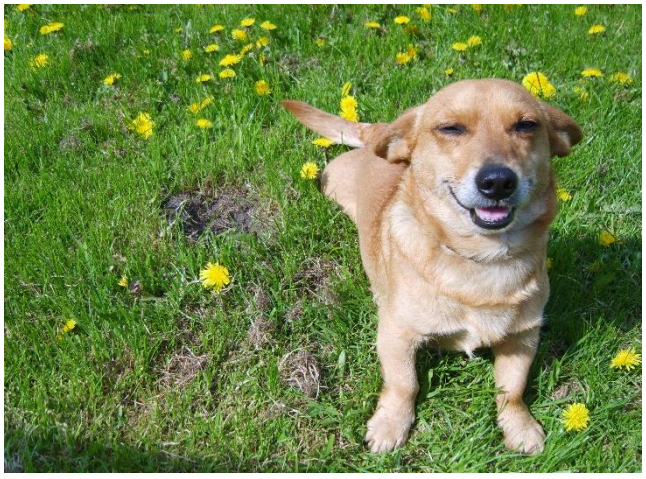

Może ten zwierzak nie jest taki piękny jak ten spotkany przez Kacpra, ale na pewno równie przyjazny i wdzięczny swoim opiekunom za bezpieczny i ciepły dom.

Niedługo zima, więc należy zadbać o czworonogi, które mieszkają w naszych gospodarstwach.

Problem bezdomnych zwierząt jest nadal żywy. Nadal spotyka się nieodpowiedzialnych ludzi, którzy lekceważą prawa „naszych braci mniejszych”.

Media donoszą, że schroniska są pełne i często potrzebują wsparcia wolontariuszy, którzy bezinteresownie pomagają na przykład w utrzymaniu higieny psich i kocich mieszkań.

Dbajmy o zwierzęta domowe, bo to, jak je traktujemy, świadczy o naszym humanitaryzmie.

Miło nam będzie znów Was powitać w kolejnym numerze „Flamastra”.

Zespół redakcyjny:

Karolina Panek, Angelika Wyka

Opiekun

Anna Ludwiczak